

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر خودشیفتگی مدیران بر کیفیت گزارشگری مالی و مدیریت سود

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی حسابداری، مدیریت و نوآوری در کسب و کار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه جهانداری

اسماء رنجریان

خلاصه مقاله:

خودشیفتگی یک ویژگی شخصیتی است که فرد در آن تمایل دارد مورد تحسین واقع شده و در مورد خود اغراق و بزرگنمایی نماید. مدیران خود شیفته بیشتر قادر خواهند بود تا از قدرت و عدم تقارن اطلاعات به منظور مداخله در گزارشگری مالی نادرست استفاده کنند. در این تحقیق به بررسی تاثیر خودشیفتگی مدیران عامل بر شفافیت و کیفیت گزارشگری مالی پرداخته شده است. مدیران خودشیفته با شاخصه های رفتاری خودخواهی، سلطه جویی و خودبرتربینی، اهمیتی برای قوانین و مقررات قائل نبوده و به شکل فرصت طلبانه در قالب مدیریت ادراک اقدام به استفاده از واژگان مثبت به شکل لحن خوشبینانه در گزارش ای توضیحی حسابداری می کنند. هدف این پژوهش به بررسی اثر خودشیفتگی مدیران بر کیفیت گزارشگری مالی می پردازد به لحاظ نظری، مدیران خودشیفته با شاخصه های رفتاری نظیر خودخواهی، تمایل به استثمار دیگران بی توجهی به دیگران و پاداش طلبی افراطی، به گزارشگری مالی متقلبانانه اقدام می کنند. نتیجه گیری: در مجموع، نتایج پژوهش نشان می دهد در برخی شرایط، خودشیفتگی مدیران بر معیارهای کیفیت گزارشگری مالی اثر می گذارد.

کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، کیفیت گزارشگری مالی، مدیریت سود، شفافیت گزارشگری مالی، محافظه کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497664>

